Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (judecător Maria Adomnița)
Dosarul nr. 2a-1176/25 (nr. 2-25038082-03-2a-10092025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil și de contencios administrativ

D E C I Z I E

24 decembrie 2025 mun. Bălți

Instanța compusă din:
Președintele completului Elena Grumeza
Judecătorii: Natalia Costaș, Ivan Parii

examinând în procedura cererilor cu valoare redusă, apelul declarat de avocatul Gurău Ilia în interesele ÎM „Incaso" SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 iulie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Incaso" SRL către Carnet Anna, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,-

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La data de 21 martie 2025, avocatul Ilia Gurău, în interesele reclamantului ÎM „Incaso" SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei Anna Carnet privind încasarea costului total al împrumutului restant în mărime de 51 000 lei, dobânzii contractuale în mărime de 2 750 lei și a penalității în mărime de 1 997 lei, în baza contractului de linie de credit nr.AG9239683 din 06 decembrie 2021, reieșind din înscrisurile prezentate, creanță cesionată reclamantului în temeiul contractului de cesiune nr.3/20200331 din 31 martie 2020 încheiat între OCN „Sebo Credit" SRL și ÎM „Incaso" SRL și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, OCN „Sebo Credit" SRL, în calitate de împrumutător și Anna Carnet, în calitate de împrumutat, au încheiat un contract de împrumut. Pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, împrumutatul s-a angajat să plătească pe lângă suma ratelor de plată a împrumutului, remunerații contractuale (plata ratei dobânzii, comisionul de oferire a numerarului, comision de administrare a împrumutului) și o penalitate contractuală, care se raportează duratei de întârziere.

OCN „Sebo Credit" SRL și-a onorat obligațiunea, transferând împrumutatului suma împrumutului acordat.

Necătând la respectarea obligațiunilor de către OCN „Sebo Credit" SRL, Anna Carnet, până la ziua depunerii cererii de chemare în judecată, nu și-a onorat obligațiunile, pe care urma să le onoreze conform contractului.

Împrumutatul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acesteia.

La fel, în adresa împrumutatului a fost expediată reclamația prin care ea a fost informată repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre rezilierea anticipată a contractului de către împrumutător și obligațiunea acesteia de a returna împrumutul, remunerațiile contractuale (plata ratei dobânzii, comisionul de oferire a numerarului, comision de administrare a împrumutului) și penalitățile calculate conform contractului.

Ulterior, datoria pârâtei a fost cesionată companiei de gestiune a creanțelor ÎM „Incaso" SRL.

La data înaintării cererii de chemare în judecată, datoria pârâtei Anna Carnet față de ÎM „Incaso" SRL constituie 55 747 lei fiind calculată conform contractului menționat în felul următor: a) costul total al împrumutului restant – 51 000,00 lei; b) comisionul – 0,00 lei; c) dobânda conform contractului – 2 750,00 lei d) penalitatea contractuală - 1 997,00 lei, conform certificatului de datorie anexat.

Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtei Anna Carnet a costului total al împrumutului restant în mărime de 51 000 (cincizeci și unu mii) lei, dobânzii contractuale în mărime de 2 750 (două mii șapte sute cincizeci) lei și a penalității în mărime de 1 997 (o mie nouă sute nouăzeci și șapte) lei, în baza contractului de linie de credit nr.AG9239683 din 06 decembrie 2021, (reieșind din înscrisurile prezentate, creanță cesionată reclamantului în temeiul contractului de cesiune nr.3/20200331 din 31 martie 2020 încheiat între OCN „Sebo Credit" SRL și ÎM „Incaso" SRL) și compensarea cheltuielilor de judecată.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 iulie 2025 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea cu valoare redusă înaintată de avocatul Ilia Gurău, în interesele reclamantului ÎM „Incaso" SRL, împotriva pârâtei Anna Carnet privind încasarea costului total al împrumutului restant în mărime de 51 000 (cincizeci și unu mii) lei, dobânzii contractuale în mărime de 2 750 (două mii șapte sute cincizeci) lei și a penalității în mărime de 1 997 (o mie nouă sute nouăzeci și șapte) lei, în baza contractului de linie de credit nr.AG9239683 din 06 decembrie 2021, (reieșind din înscrisurile prezentate, creanță cesionată reclamantului în temeiul contractului de cesiune nr.3/20200331 din 31 martie 2020 încheiat între OCN „Sebo Credit" SRL și ÎM „Incaso" SRL) și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea apelantului:

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 17 iulie 2025 avocatul Ilia Gurău în interesele ÎM „Incaso" SRL a contestat hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 iulie 2025 cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea

hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Argumentele apelantului:

În motivarea cererii de apel, avocatul Ilia Gurău în interesele ÎM „Incaso" SRL a reiterat motivele de fapt și de drept ce au fost invocate în cererea de chemare în judecată.

Astfel, a subliniat că, la data de 06.12.2021, între OCN „Sebo Credit" SRL, în calitate de împrumutător şi Carnet Anna în calitate de împrumutat, a fost încheiat contractul de împrumut nr. AG9239683. Potrivit contractului, intimatul a primit suma de 51 000.00 lei cu condiția rambursării conform graficului stabilit.

La data de 31.03.2020 între ÎM „Incaso" SRL şi OCN „Sebo Credit" SRL a fost încheiat Contractul de Cesiune a Creanțelor de Viitor nr. 3/20200231, potrivit căruia cedentul poate cesiona creanțe către cesionar, care vor apărea în viitor.

În acest sens, se arată că, instanța de fond a respins integral acțiunea motivând prin prisma art.827, alin.(1), (2), precum că, Codul Civil prevede tranșant că, drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiterii, fapt, de altfel, respectat de apelant prin Actul de predare primire din data de 31.05.2023.

În aceeași ordine de idei, prin prisma art. 43 Cod civil, instanța de fond eronat a interpretat Actul de predare primire din 31.05.2023 fiind parte integrantă a contractului de cesiune şi care a fost semnat după ce a fost încheiat contractul de împrumut nr. AG9239683. Or, instanța nu a luat în considerare intenția clară a părților de a permite cesionarea creanțelor viitoare, conform Actului de predare primire şi contractului de Cesiune a Creanțelor de Viitor.

Invocând prevederile art. 347 Cod civil, apelantul indică faptul că, contractul de cesiune a creanței în temeiul căruia a fost cesionată creanța intimatului întrunește condițiile de valabilitate a unui act juridic care poate da naștere la drepturi şi obligații de viitor. Așadar, Contractul de cesiune produce efecte juridice pentru viitor care reglementează doar posibilitatea de a transmite dreptul de creanță şi statuează obligațiile pe care le asumă fiecare din părțile contractante.

Prin urmare, consideră că, instanța de fond a dat o apreciere greșită Actului de transmitere a drepturilor asupra creanțelor la Contractului de Cesiune a Creanțelor nr.3/20200231 din 31.03.2020 în temeiul căruia a fost cesionată creanța debitorului Carnet Anna.

Solicită apelantul încasarea de la Carnet Anna în beneficiul SRL „Incaso" a datoriei restante în sumă de 55 747,00 lei, a cheltuielilor pentru achitarea taxei de stat în total pentru două instanțe 4111,40 lei şi a cheltuielilor pentru asistența juridică 800,00 lei, a taxei de timbru în sumă de 200,00 lei.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord consideră cererea de apel ca fiind

întemeiată şi urmează a fi admisă, cu casarea hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

În conformitate cu art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel*.

Avocatul Ilia Gurău în interesele ÎM „Incaso" SRL, la data de 17 iulie 2025, a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 iulie 2025, astfel Colegiul constată apelul ca fiind declarat în termen.

Potrivit art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărârea primei instanțe, emițând o nouă hotărâre.*

Potrivit art.276^2 Cod de procedură civilă, *dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă*.

Art.276^3 alin.(1) şi (2) Cod de procedură civilă stipulează că, *procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică.*

Conform prevederilor art.276^4 alin.(5) Cod de procedură civilă, *instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător astfel, instanța de apel a examinat cererea de apel în procedura scrisă, fără citarea părților.*

În temeiul art.386 alin.(1) Cod de procedură civilă, *(1) Hotărîrea primei instanţe se casează sau se modifică de instanţa de apel dacă: a) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei nu au fost constatate şi elucidate pe deplin; b) circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, pe care prima instanţă le consideră constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice şi suficiente; c) concluziile primei instanţe, expuse în hotărîre, sînt în contradicţie cu circumstanţele cauzei; d) normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.*

Articolul 130 alin.(1) Cod de procedură civilă statuează că, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În conformitate cu art.240 alin.(1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importantă pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.*

Prevederile art.373 alin. (1) Cod de procedură civilă declară că, *instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor şi obiecțiilor înaintate, legalitatea şi*

temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

Astfel, în limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de apel menționează că, art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Subsecvent, Colegiul Civil atestă că, instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanței inferioare.

Instanța de apel constată că, obiectul prezentei cereri de chemare în judecată constituie încasarea datoriei în temeiul contractului nr.AG9239683 din 06.12.2021 și cheltuielilor de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Incaso” SRL, instanța de fond a respins acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Conform art.5 Codul de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.*

Din materialele cauzei se constată că, la 06 decembrie 2021, între OCN „Sebo Credit” SRL în calitate de creditor şi Anna Carnet în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de linie de credit nr.AG9239683 (f.d.10-12).

Potrivit prevederilor contractuale, OCN „Sebo Credit” SRL a acordat pârâtei Anna Carnet un credit în cadrul limitei liniei de credit, suma maximă de credit care poate fi eliberată debitorului fiind suma de 55 000 (cincizeci și cinci mii) lei. La încheierea contractului menționat debitorul solicită eliberarea și creditorul acceptă eliberarea sumei de 51 000 (cincizeci și unu) lei din linia de credit, termenul liniei de credit – termenul când creditorul trebuie să primească rambursarea deplină a sumei de credit eliberată din linia de credit, cu toate plățile contractuale aferente fiind data de 06 decembrie 2025. În cazul în care debitorul va utiliza soldul creditului pentru tot termenul de linie de credit, dobânda ar constituie suma de 134 000 (o sută treizeci și patru mii) lei, comisionul de examinare și aprobare 100 (o sută) lei, suma totală plătibilă (inclusiv creditul acordat) fiind de 185 200 (o sută optzeci și cinci mii două sute) lei.

Reieșind din bonul de plată în numerar nr.757091 din 06 decembrie 2021, OCN „Sebo Credit” SRL a eliberat pârâtei Anna Carnet, în baza contractului de împrumut nr.AG9239683, suma de 51 000 (cincizeci și unu mii) lei (f.d.15).

Totodată, Colegiul civil reține că, potrivit pct.5.2. dobânda plătibilă lunar la data lunară de plată va fi calculată în sumă de 0,2% pe zi din soldul creditului utilizat pe parcursul zilelor în cursul lunii de calcul.

Conform pct.5.3. penalitatea de întârziere va fi calculată pentru fiecare zi de întârziere a plății din soldul creditului utilizat din linia de credit din ziua ce urmează datei lunare de plată pentru perioada de întârziere a executării obligațiilor de plată – 0.5% pe zi de întârziere.

Din conținutul certificatului anexat la materialele cauzei, datoria totală a pârâtei Anna Carnet, conform contractului de împrumut nr. AG9239683, la ziua depunerii acțiunii constituie suma de 55 747 (cincizeci și cinci mii șapte sute patruzeci și șapte) lei, formată din: împrumutul în mărime de 51 000 (cincizeci și unu mii) lei, dobânda contractuală calculată la 50 % la 6 (șase) luni în mărime de 2 750 (două mii șapte sute cincizeci) lei și penalitatea în mărime de 1 997 (o mie nouă sute nouăzeci și șapte) lei (f.d.20).

La data de 18 ianuarie 2025, ÎM „Incaso” SRL a expediat în adresa pârâtei Anna Carnet o reclamație prin care ultima a fost somată despre necesitatea stingerii datoriei acumulate și urmările care pot surveni, potrivit contractului, în cazul neexecutării obligațiilor asumate (f.d.21). Reclamația expediată în adresa pârâtei Anna Carnet nu a fost recepționată (f.d.22).

Colegiul civil reține că, la data de 31 martie 2020, între OCN „Sebo Credit” SRL şi ÎM „Incaso” SRL a fost încheiat contractul de cesiune a creanțelor nr.3/20200331 (f.d.26-27).

Potrivit pct.1.1 și 1.3 al contractului de cesiune, obiectul contractului constă în cesiunea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor cedentului. Creanțele cesionate sunt creanțe certe, care pot fi în faza

prejudiciară, judiciară și/sau de executare, transmite/cesionate de către cedent cesionarului. Creanța cesionată va avea o vechime de cel puțin 340 de zile și cel mult 450 de zile de la ultima plată acoperită integral sau de la data când urma să fie efectuată ultima plată integral.

Conform pct.1.6 al contractului de cesiune, cedentul cesionează, iar cesionarul preia toate drepturile de creanță ale cedentului, împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din produsele și serviciile oferite/vândute/prestate de către cedent către clienții săi și care au datorii neachitate față de cedent, inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperare a creanței și/sau a dobânzilor de întârziere și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare pentru viitor, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare; precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare; precum și/sau dreptul de a prelucra datele cu caracter personal ale debitorului.

Punctul 1.7 al contractului de cesiune prevede că, dreptul de creanță se transmite de la cedent către cesionar în baza unui act de predare primire care conține date despre creanță (datoria, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată ș.a.), debitori (date personale despre debitori). Nu se acceptă cesionarea creanței restante dacă cedentul rămâne în dispoziția și altor creanțe împotriva aceleiași persoane.

Prin urmare, la 31.05.2023 în temeiul Actului de transmitere a drepturilor asupra creanțelor la Contractului de Cesiune a Creanțelor nr.3/20200231 din 31.03.2020 a fost cesionată creanța debitorului Carnet Anna (f.d.23-25).

Dat fiind faptul că, Carnet Anna nu și-a onorat obligațiile asumate prin contractul de linie de credit, la data de 21 martie 2025, avocatul Ilia Gurău, în interesele reclamantului ÎM „Incaso” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei Anna Carnet privind încasarea costului total al împrumutului restant în mărime de 51 000 lei, dobânzii contractuale în mărime de 2 750 lei și a penalității în mărime de 1 997 lei, în baza contractului de linie de credit nr.AG9239683 din 06 decembrie 2021, reieșind din înscrisurile prezentate, creanță cesionată reclamantului în temeiul contractului de cesiune nr.3/20200331 din 31 martie 2020 încheiat între OCN „Sebo Credit” SRL și ÎM „Incaso” SRL și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.7-9).

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 iulie 2025 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea cu valoare redusă înaintată de avocatul Ilia Gurău, în interesele reclamantului ÎM „Incaso” SRL, împotriva pârâtei Anna Carnet privind încasarea costului total al împrumutului restant în mărime de 51 000 (cincizeci și unu mii) lei, dobânzii contractuale în mărime de 2 750 (două mii șapte sute cincizeci) lei și a penalității în mărime de 1 997 (o mie nouă sute nouăzeci și șapte) lei, în baza contractului de linie de credit nr.AG9239683 din 06 decembrie 2021, (reieșind din înscrisurile prezentate, creanță cesionată reclamantului în

temeiul contractului de cesiune nr.3/20200331 din 31 martie 2020 încheiat între OCN „Sebo Credit” SRL și ÎM „Incaso” SRL) și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d.51-55).

Pentru a decide astfel, instanța de fond a reținut că, creanța trebuie să fie transmisibilă şi sesizabilă, iar un bun (drept) este sesizabil atunci când poate fi urmărit şi executat silit şi dimpotrivă, este insesizabil bunul sau dreptul care nu poate fi urmărit şi executat silit, astfel remarcând faptul că, cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât cele pe care le avea, iar acesta din urmă va dobândi drepturile de creanţă în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii. Astfel, constatând că, contractul de cesiune de creanțe încheiat între OCN „Sebo Credit” SRL și ÎM „Incaso” SRL a fost încheiat anterior datei acordării împrumutului, la data de 31 martie 2020, neexistând încă contractul de împrumut încheiat cu Carnet Anna, adică între părțile menționate nu era instituit nici un raport obligațional de împrumut, respectiv acesta nu avea în raport cu Carnet Anna o creanță sesizabilă și valabilă, care ar fi putut constitui obiectul cesionării. Instanța de fond a constatat că, la data încheierii contractului de cesiune a creanței – 31 martie 2020 OCN „Sebo Credit” SRL nu deţinea o creanţă valabilă transmisibilă și sesizabilă faţă de Carnet Anna. A menționat că, contractul de cesiune semnat între ÎM „Incaso” SRL şi OCN „Sebo Credit” SRL nu poate produce efecte juridice față de Carnet Anna, deoarece la data semnării respectivului contract de cesiune creditorul nu deţinea o creanţă valabilă, transmisibilă şi sesizabilă față de debitor şi, respectiv, situaţia nu întruneşte condiţiile impuse de art. 823 Codul civil, urmare a cărui fapt ÎM „Incaso” SRL, în calitate de cesionar, nu dispune de un temei juridic pentru a pretinde executarea obligaţiilor de către pârâtul Carnet Anna. Instanța de fond a considerat că, datoria pârâtului în baza contractului de credit nr. nr.AG9239683 din 06.12.2021 nici nu a putut fi transmisă prin contractul de cesiune menționat, or, la acel moment nici nu a existat.

Exprimându-și dezacordul cu soluția instanței de fond, la data de 17 iulie 2025 avocatul Ilia Gurău în interesele ÎM „Incaso” SRL a contestat hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 iulie 2025 cu apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a cererii de chemare în judecată (f.d.67-71).

În conformitate cu art. 9 Cod Civil, *(1) Drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile; c) din hotărîre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii; d) în urma creării şi dobîndirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege; e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală; f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane; g) în urma îmbogăţirii fără justă cauză; h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.*

Potrivit art. 10 alin.(1), (2) Cod Civil, *(1) Persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. (2) Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.*

În temeiul art. 774 alin.(1) Cod Civil*, (1) În virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.*

Art.775 alin.(1) Cod civil prevede că, *(1) debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință şi diligentă la momentul naşterii, pe durata existenței, la momentul executării şi stingerii obligației.*

Prin prisma art. 776 alin.(1) Cod Civil*, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

Art. 858 alin.(2) Cod civil stipulează că*, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.*

În corespundere cu art.992 alin.(1) Cod civil*, (1) contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.*

Conform art. 1242 alin. (1) Cod Civil*, (1) Prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.*

În accepțiunea art. 1247 alin.(1) Cod Civil, *(1) Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobînzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.*

Art. 1249 Cod Civil declară că, *în cazul în care împrumutatul nu-şi respectă obligaţiile privind garantarea restituirii bunului, împrumutătorul poate cere restituirea lui imediată şi a dobînzii aferente.*

Dispozițiile art. 1763 alin.(1)-(3) Cod Civil statuează că, *(1) Prin contractul de credit, o bancă sau o organizaţie de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziţia unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiţia rambursării ei, a plăţii dobînzii şi a altor plăţi aferente, sau îşi asumă orice alt angajament de a achiziţiona o creanţă sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanţii. (2) Contractul de credit se încheie în scris. (3) Faţă de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esenţa contractului de credit nu reiese contrariul.*

Conform art. 942 alin. (4) Cod Civil, *în cazul în care s-a stipulat o clauză penală, creditorul poate să ceară, la alegere, fie dobânda de întârziere calculată conform dispoziţiilor prezentului articol, fie penalitatea pentru întârziere. De asemenea,*

*creditorul poate cere despăgubiri pentru prejudiciul cauzat în partea neacoperită de dobânda de înt*ârziere.

În sensul art. 943 alin. (1) Cod civil, *dobânda, dobânda de întârziere sau, după caz, penalitatea se calculează numai asupra sumei de bază a obligaţiei pecuniare (capitalului).*

Art. 823 alin. (1), (2) Cod Civil stipulează că, *(1) O creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. (2) Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă.*

În temeiul prevederilor art. 827 alin.(1), (2) Cod Civil, *(1) Drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. (2) O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.*

Subsecvent, examinând actele dosarului, motivele apelului declarat, precum și legalitatea și temeinicia hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 iulie 2025 coroborată normelor citate supra, instanța de apel constată interpretarea eronată a normelor de drept material, aprecierea incompletă a probelor și ignorarea voinței contractuale a părților de către instanța de fond din considerentele ce succed.

Analizând pretențiile reclamantului/apelant ÎM „Incaso” SRL privind încasarea de la pârâtul Carnet Anna a sumei datorate cu titlu de corp al creditului, dobândă contractuală restantă și penalitatea contractuală, instanța de apel constată că, acestea sunt legale, întemeiate și dovedite prin materialele dosarului.

Or, din actele cauzei rezultă în mod cert că, între OCN „Sebo Credit” SRL și pârâtul Carnet Anna a fost încheiat contractul de linie de credit nr. AG9239683 din 06.12.2021, în temeiul căruia pârâtului i-a fost acordată suma de 51 000 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată anexat la dosar.

De altfel, pârâtul a beneficiat efectiv de suma împrumutată, însă nu și-a executat obligația principală de restituire a creditului, încălcând astfel prevederile contractuale asumate, inclusiv graficul de rambursare.

Aici, Colegiul civil subliniază că, potrivit principiului forței obligatorii a contractului, consacrat de dispozițiile Codului civil, obligațiile contractuale legal asumate sunt obligatorii pentru părți și trebuie executate întocmai. Neexecutarea obligației de restituire a sumei împrumutate atrage dreptul creditorului de a solicita încasarea datoriei la corpul creditului.

În aceste condiții, instanța de apel apreciază că, suma de 51 000 lei, reprezentând datoria restantă la corpul creditului, este certă, lichidă și exigibilă, fiind corect calculată și dovedită.

În ceea ce privește dobânda contractuală, instanța de apel reține că, aceasta reprezintă un element esențial al contractului de credit, convenit expres de părți la momentul încheierii contractului.

Se reiterează că, conform pct. 5.2. din Contract, rata dobânzii care se achită de debitor este fixă pe întreaga durată a creditului, astfel cum este definită și este egală cu 0,2 % pe zi.

Potrivit pct. 5.3. din Contract, penalitatea de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere și este egală cu 0,5% pe zi de întârziere din soldul creditului utilizat.

În acest context, odată cu depunerea cererii pentru eliberarea împrumutului și cu semnarea contractului de credit de linie de credit nr. AG9239683 din 06.12.2021, pârâtul Carnet Anna a acceptat achitarea dobânzii pentru acordarea împrumutului și a penalității de întârziere conform clauzelor contractuale stabilite.

Or, Colegiul civil ține să noteze că, dobânda contractuală nu constituie o sancțiune, ci prețul folosirii capitalului, datorat de împrumutat pentru perioada în care a beneficiat de suma acordată. Atât timp cât contractul este valabil și nu a fost constatat ca fiind nul sau lovit de ineficiență juridică, clauzele privind dobânda sunt opozabile părților.

Din calculul detaliat al datoriei, anexat la dosar, rezultă că, suma de 2 750 lei, pretinsă cu titlu de dobândă contractuală restantă, a fost determinată în strictă conformitate cu prevederile contractului de credit și cu perioada de întârziere la plată.

Prin urmare, instanța de apel constată că, solicitarea privind încasarea dobânzii contractuale restante este întemeiată și urmează a fi admisă.

Referitor la penalitatea de întârziere, instanța de apel reține că, aceasta a fost prevăzută expres în contractul de credit, fiind acceptat de pârât la momentul încheierii acestuia, reprezentând suma suplimentară pe care debitorul este obligat să o plătească pentru neexecutarea la termen a obligațiilor de plată contractuale.

Din actele cauzei rezultă că, suma de 1 997 lei, pretinsă cu acest titlu, este calculată conform clauzelor contractuale și reflectă obligațiile asumate de pârât, fără a fi dovedit caracterul excesiv sau ilegal al acesteia, or, conform pct. 5.3 din Contract, pentru întârziere la achitarea liniei de credit, debitorul va achita o penalitate în mărime de 0,5 % pe zi din soldul creditului utilizat, la caz penalitatea de întârziere fiind calculată în cuantum de 0.04% la 400 de zile.

Or, date fiind circumstanțele constatate supra, instanța de apel reține că, în conformitate cu prevederile art. 15 alin. (7) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori Nr. 202 din 12-07-2013 (în vigoare la momentul depunerii acțiunii în instanță), *se interzice: a) aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depăşeşte 50%, iar toate celelalte plăţi aferente (comisioane, taxe, penalităţi, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plată), cu excepţia dobânzii, pe o zi de credit depăşesc 0,04% din valoarea totală a creditului.*

Pentru considerentele expuse, instanța de apel conchide că, pârâtul Carnet Anna a beneficiat efectiv de suma împrumutată, nu și-a executat obligațiile contractuale de rambursare, creanța este certă, lichidă și exigibilă, sumele pretinse cu titlu de corp al creditului, dobândă contractuală și penalitate de întârziere fiind calculate corect și dovedite.

Totodată, Colegiul civil constată că, instanța de fond a respins cererea de chemare în judecată, reținând în mod greșit că, la momentul încheierii contractului de cesiune din

31.03.2020, creanța nu ar fi fost una existentă, transmisibilă și sesizabilă, apreciind că, cesiunea ar fi intervenit anterior nașterii obligației debitorului.

Această concluzie este contrară dispozițiilor art. 823 alin.(1) Cod civil, care prevăd expres că, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular unui terț, iar momentul transmiterii creanței este cel stabilit de părți, dacă din contract rezultă un moment ulterior.

Din conținutul contractului de cesiune nr. 3/20200331 din 31.03.2020, coroborat cu actul de predare-primire din 31.05.2023, rezultă fără echivoc că, părțile au convenit ca transmiterea efectivă a creanței să aibă loc la data semnării actului de predare-primire.

Prin urmare, Colegiul civil stabilește că, instanța de fond a confundat momentul încheierii contractului de cesiune cu momentul transmiterii dreptului de creanță, aplicând eronat norma legală și ignorând voința expresă a părților contractante.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 31.05.2023 contractul de linie credit nr. AG9239683 din 06.12.2021 era în vigoare, debitorul Carnet Anna se afla în întârziere de plată, iar creanța era determinată sub aspectul cuantumului și exigibilității.

În aceste condiții, creanța transmisă prin actul de predare-primire avea caracter cert, lichid și exigibil, îndeplinind toate condițiile prevăzute de lege pentru a face obiectul unei cesiuni valabile.

Instanța de fond a omis să analizeze acest act juridic esențial, limitându-se la o interpretare formală a datei contractului de cesiune, fără a examina efectele juridice ale actului de predare-primire, ceea ce constituie o apreciere incompletă a probelor și o motivare contradictorie cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 82 Cod de Procedură Civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.*

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de Procedură Civilă, *(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

În acest sens, se reține că, pentru înaintarea acțiunii civile reclamantul ÎM „Incaso” SRL a achitat taxa de stat în mărime de 2222,38 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 597 din 21.01.2025 (f.d.3).

Prin urmare, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă, luând în considerație că pretenția reclamantului a fost admisă integral, instanța de apel concluzionează temeinicia solicitării privind încasarea din contul pârâtului Carnet Anna în beneficiul reclamantului ÎM „Incaso” SRL a sumei de 2222,38 lei achitată cu titlu de taxă de stat la depunerea cererii de chemare în judecată.

În aceeași ordine de idei, se reține că, prin cererea de apel, apelantul ÎM „Incaso” SRL a solicitat încasarea de la pârâtul Carnet Anna a taxei de stat în mărime de 1889,02 lei, confirmat prin ordinul de plată nr.9065 din 17.10.2025 (f.d.66) și a taxei de timbru în sumă de 200 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 9066 din 17.10.2025 (f.d.65) achitate la depunerea cererii de apel.

Astfel, luând în considerație că cererea de apel a fost admisă integral, Colegiul civil va dispune încasarea din contul lui Carnet Anna în beneficiul apelantului ÎM „Incaso” SRL a sumelor de 1889,02 lei cu titlu de taxă de stat și 200 lei cu titlu de taxă de timbru, în total 2089,02 lei – cheltuieli suportate în instanța de apel.

Conform art. 96 alin. (1), (1^1) Cod de Procedură Civilă, *(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

Din dosar rezultă fără echivoc că, reclamantul/apelant a beneficiat de asistență juridică acordată de avocatul Ilia Gurău, fiind efectuate acțiuni procesuale concrete în vederea apărării drepturilor reclamantului, constând în redactarea cererii de chemare în judecată, formularea poziției juridice, gestionarea corespondenței procedurale.

Instanța de apel notează că, suma de 800 lei este rezonabilă și proporțională cu complexitatea cauzei, cu volumul de muncă prestat și cu tarifele practicate în mod uzual, nefiind una excesivă sau disproporționată raportat la circumstanțele speței, fapt pentru care se va dispune încasarea de la Carnet Anna în beneficiul ÎM „Incaso” SRL, a sumei de 800 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistența juridică.

Reieșind din cele menționate supra, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curții de Apel Nord ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de ÎM „Incaso” SRL, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 iulie 2025, cu emiterea unei noi decizii prin care se admite cererea de chemare în judecată formulată de ÎM „Incaso” SRL către Carnet Anna, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ,-

D E C I D E :

Admite cererea de apel declarată de avocatul Gurău Ilia în interesele ÎM „Incaso” SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 iulie 2025.

Casează integral hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 iulie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Incaso” SRL către Carnet Anna, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, **și se pronunță o nouă hotărâre după cum urmează:**

Se admite cererea de chemare în judecată depusă de ÎM „Incaso” SRL către Carnet Anna, privind încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Carnet Anna în beneficiul ÎM „Incaso” SRL datoria în sumă de 55747,00 (cincizeci și cinci mii șapte sute patruzeci și șapte) lei, cheltuielile de judecată în sumă de 5111,40 (cinci mii una sută unsprezece,40) lei.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,

judecătorul **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș**

Ivan Parii